

paa, men naar man kom med en anden og større Plan om et Jernbaneanlæg op til Thisted i Forbindelse med en fast Bro, kunde der være Tale om, at Staten vilde række sig endog saa i pekuniær Henseende betydelig længere, end det vilde være nødvendigt for Statens Vedkommende med Hensyn til det mindre Baneanlæg. Den fuldstændige Afvisning, vi saaledes fik for den mindre Banestrækningens Vedkommende, og den Henviisning, vi fik fra Ministerbordet til at fremme den større Plan, som allerede dengang forelaa som en Mulighed, gjorde, at vi selvfølgelig med Iver tog os af den større Plan. De Undersøgelser, som bleve gjorte, ere alle gjorte med Hensyn til en Bro, og forsaavidt den ærede Minister ikke havde taget Dæmningspørgsmaalet op i Loven paa en skjult Maade eller en halvveis skjult Maade, og paa en aaben Maade i Motiverne, vilde Sagen have kunnet foreligge klart og tydelig for det høie Thing som et Spørgsmaal om: Vil Lovgivningsmagten gaa ind paa at bevillige de Penge, her er Tale om fra Statskassens Side til dette Anlæg, som nu er undersøgt og foreligger paa en bestemt Maade som et Broanlæg i Forbindelse med en Jernbane. Men da den ærede Minister har stillet Sagen frem paa en saadan Maade, at man gaafte vist, naar man nu hører den ærede Ministers Udtalelser i Thinget, faar at vide, at det er et Broanlæg, som den ærede Minister vil støtte, men at man, forinden dette skete, og man kun havde Motiverne og Lovforslaget at holde sig til, ikke kunde med Sikkerhed se, hvor den ærede Minister vilde hen, kan jeg meget godt forstaa den Modstand, der nu reiser sig mod Lovforslaget heri Thinget; men jeg beder gjentagende fastholdt, at saaledes som Amtsrådet har opfattet Sagen, er der ingen Bakken, men en fuldstændig Beholden af en bestemt Plan, nemlig Broplanen. Med Hensyn hertil tillader jeg mig ligeoverfor det ærede Medlem fra Kolbing (Berg) og andre ærede Medlemmer at fremhæve, at denne Plan, nemlig Broplanen, virkelig er meget grundig undersøgt. Som det ærede Medlem fra Kolbing kan se af Anmærkningerne, har Statens Overingenieur havt Sovebindslydelsen paa denne Plan, og jeg kan oplyse for det ærede Medlem, at det franste Selskab, der for Eiden anlægger Aalborg-Broen, som allerede bemærket af den ærede Minister, kender Planen, har været ved Oddefund og billiger den og anser den for en god Plan. Jeg betvivler heller ikke, som ogsaa den ærede Minister har sagt, at alle hans sagkyndige Medlemmer have havt Leilighed til at udtale sig om Broplanen. Saaledes forelaa Sagen altsaa, dengang den kom ind til Ministeriet, og saaledes ventede man, at den vilde komme til at foreligge, naar den blev forelagt for Thinget. Jeg skal nu i Korthed rekapitulere Sagen. Man har igjennem mig som Talsmand ifjor anmodet om en Statsjernbane fra Struer til Oddefund og om en

Omordning af Færgevesenet. Denne Tanke fandt i forrige Samling ikke nogen Tilslutning her i Thinget, det ærede Medlem for Aarhus Amts Iste Valgkreds (Winther) udtalte sig for den, men det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds tog den Gang ikke Ordet. Da der imidlertid af Ministeriet blev henvist til en større Plan om en Jernbane i Forbindelse med en Bro, toge vi denne Plan op, og vi have gjort Alt, hvad vi kunne gjøre for at lægge den klart og tydelig frem for Thinget, og jeg fastholder, at dersom Lovforslaget ikke klart og tydeligt fremstiller dette, saa ere i ethvert Tilfælde baade Overingenieuren, Amtsrådet og hvem, der ellers har haft med denne Plan at gjøre, jeg selv iberegnet, fri for Ansvar i saa Henseende, vi have ingen Andel i, at Lovforslaget er kommet til at omfatte Noget, der laa fjernt fra vor Tanke, nemlig Dæmningen, en Tanke, der, som jeg allerede engang har tilladt mig at udtale, endog har ligget saa fjernt fra Amtsrådet, at Bidragene fra Amtet vistnok vilde udeblive, saa snart der blev Spørgsmaal om en Dæmning. Det, der altsaa efter vor Forudsætning vilde komme til at foreligge i Lovforslaget, var en Jernbane i Forbindelse med den ved en saadan ønskelige Broforbindelse, men man har ikke ved Forslaget i mindste Maade tænkt paa at firkte enten Kysten ude ved Harboøre og Thyborøn eller Egnen ved den østlige Del af Limfjorden, Ribe og Løgstør, man har simpelthen tænkt paa Kommunikationsvesenet, og det er først den ærede Minister, som igjennem det forøvrigt noget utydelige Udtryk i § 1 og gjennem Motiverne har faaet Jernbanen og Kystens Sirkling saaledes blandet sammen, at det nu ikke staar klart for Thingets ærede Medlemmer, hvorledes Forholdet oprindelig var, og hvorledes det var tilfjttet fra vor Side. Samtidig med at jeg udtaler dette, skyder jeg ligeledes at udtale i denne Sag, at vi, som sagt, da Spørgsmaalet oprindelig blev bragt frem, betragtede os som fuldstændig fyldstgjorte, dersom Staten vilde have anlagt den nu fra flere Sider her i Thinget støttede Statsbane fra Struer til Oddefund og en Omordning af Færgevesenet, og at vi selvfølgelig meget godt vidste, at naar der for nærværende Tid skulde være Tale om at arbejde for en Jernbane op gjennem selve Thy, maatte det ske paa den Maade, som er stillet i Udsigt ved Loven af 23de Mai forrige Aar, nemlig med 40,000 Rd. som Statens Tilskud for hver Mil plus Expropriationsomkostningerne. Vi mente, at det var en berettiget Fordring, at Staten, som det ærede Medlem fra Kolbing udtrykte sig igaar, vakte en Haand ud imod Thy, ved Anlægget af en lille Jernbane, saa var Statsbanen nemlig ført op til Amtets Grændse, og saa vidste vi meget godt, at vi i Fremtiden i selve Thy maatte hjælpe os selv ved de sædvanlige Statsstilskud. Saaledes stod Forholdet, som sagt, i Foraaret, saaledes stod